Nr 18

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 16 lutego 1948 r.

74

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 9 stycznia 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Aprowizacji i Ziem Odzyskanych oraz Prezesem Centralnego Urzędu Planowania — w sprawie ustalenia trybu likwidacji Zjednoczenia Przemysłu Młyńsko-Piekarnianego pod zarządem „Społem".

Na zasadzie art. 1 i 2 dekretu z dnia 27 marca 1947 r. o zmianach organizacji i zakresie działania naczelnych władz administracyjnych (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 130) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ustala się następujący tryb likwidacji Zjednoczenia Przemysłu Młyńsko-Piekarnianego pod zarządem „Społem" postanowionej zarządzeniem Ministra Aprowizacji i Handlu, wydanym w porozumieniu z Ministrami: Skarbu i Ziem Odzyskanych oraz Prezesem Centralnego Urzędu Planowania z dnia 27 stycznia 1947 r. w przedmiocie likwidacji Zjednoczenia Młyńsko-Piekarnianego pod zarządem „Społem" oraz przejściowego przekazania majątku i przedsiębiorstw powyżej wskazanego Zjednoczenia Związkowi Gospodarczemu Spółdzielni R. P.:

Młyny o zdolności przemiałowej do 15 ton na dobę oraz piekarnie, zarządzane przez Zjednoczenie Przemysłu Młyńsko-Piekarnianego pod zarządem „Społem" przekazuje się na terenie wiejskim spółdzielniom „Samopomoc Chłopska", na terenie miejskim — bądź Spółdzielniom Samopomoc Chłopska, bądź spółdzielniom spożywców na następujących warunkach i według następujących zasad:

1. a) Wykonywanie zarządu przedsiębiorstw, znajdujących się pod przymusowym zarządem państwowym na zasadzie dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. do czasu uchylenia zarządu państwowego zgodnie z art. 8 Ustawy z dnia 3. I. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) będzie przekazane spółdzielniom na mocy zarządzeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu, wydanych dla każdego przedsiębiorstwa osobno.
   b) Przymusowy zarząd państwowy będzie wykonywany przez spółdzielnie na rachunek właściciela i zgodnie z obowiązującymi w tym przedmiocie przepisami.
   c) Wysokość wynagrodzenia za wykonywany na zlecenie Ministra Przemysłu i Handlu państwowy zarząd przymusowy nad przedsiębiorstwem będzie ustalona przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu, a do czasu tego ustalenia spółdzielnie upoważnione są do zaliczkowego pobierania z funduszów przedsiębiorstwa opłat na swoją rzecz w wysokości pobieranej dotychczas przez likwidujące się Zjednoczenie Przemysłu Młyńsko-Piekarnianego pod zarządem „Społem".
   d) Z chwilą protokólarnego przekazania przedsiębiorstwa, likwidujące się Zjednoczenie zwolnione będzie od obowiązku regulowania zobowiązań przekazanego przedsiębiorstwa i realizowania należności i obowiązek ten ciążyć będzie na spółdzielni, która przejęła wykonywanie zarządów.
2. a) Przedsiębiorstwa przemysłowe poniemieckie — będą przekazane spółdzielniom w zarząd na mocy zarządzeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu, wydanych dla każdego przedsiębiorstwa osobno.
   b) Na Ziemiach Odzyskanych i byłego wolnego miasta Gdańska Spółdzielnie będą miały pierwszeństwo do nabycia lub wydzierżawienia tych przedsiębiorstw w granicach obowiązujących przepisów, a do czasu nabycia lub wydzierżawienia przedsiębiorstwa spółdzielnia będzie uważana za zarządcę przekazanego przedsiębiorstwa.
   c) Na pozostałym terenie Państwa przekazanie w zarząd nastąpi z zastrzeżeniem zawarcia następnie przez spółdzielnię na wezwanie Ministerstwa Przemysłu i Handlu umowy dzierżawnej na przejęte przedsiębiorstwo, z wsteczną mocą obowiązującą od dnia przekazania.
   Aż do zawarcia umowy dzierżawy spółdzielnia będzie uważana za zarządcę przekazanego przedsiębiorstwa.
   d) Przekazanie nastąpi z warunkiem przejęcia przez spółdzielnię na siebie obowiązku spłacenia pożyczek z tytułu kredytów inwestycyjnych, ciążących na przedsiębiorstwie.
   e) Saldo kasowe i na rachunku przedsiębiorstwa w bankach, według stanu na dzień przekaza-

nia przedsiębiorstwa, zostanie odprowadzone na rachunek bieżący likwidującego się Zjednoczenia w Państwowym Banku Rolnym w Warszawie.

f) Remanenty towarowe (zboże i przetwory zbożowe) sprzedadzą likwidatorzy Funduszowi Aprowizacyjnemu za gotówkę. W wypadku jeśli remanenty towarowe w dniu przekazania przedsiębiorstwa będą stanowiły małe ilości — zostaną one sprzedane spółdzielni przejmującej.
Materiały w magazynie będą przez likwidatorów sprzedane spółdzielni przejmującej.
Należność za przejęte remanenty towarowe i materiały w magazynie wpłaca spółdzielnia przy podpisaniu protokółu zdawczo-odbiorczego na rachunek bieżący Zjednoczenia w Państwowym Banku Rolnym w Warszawie, wskazany przez likwidatorów.

g) Inwentarz żywy, tabor samochodowy i konny oraz maszyny do liczenia, maszyny do pisania, kasy automatyczne oraz inne urządzenia niezwiązane z codzienną pracą przedsiębiorstwa, znajdujące się w przedsiębiorstwie, będą przez likwidatorów sprzedane za gotówkę. Prawo pierwszeństwa nabycia przysługuje spółdzielni przejmującej przedsiębiorstwo w ciągu 14 dni od daty podpisania prottokółu zdawczo-odbiorczego. O ile więc należność nie będzie wpłacona w ciągu 14 dni od daty podpisania protokółu zdawczo-odbiorczego na rachunek bieżący Zjednoczenia w Państwowym Banku Rolnym w Warszawie wskazany przez likwidatorów Zjednoczenia, prawo pierwszeństwa nabycia wygaśnie. W tym wypadku będą liwkidatorzy uprawnieni i zobowiązani wycofać te przedmioty z przedsiębiorstwa przekazanego i dokonać sprzedaży zgodnie z postanowieniami niniejszego zarządzenia. Do czasu zabrania tych przedmiotów przez likwidatorów — odpowiedzialność za ich należyte zabezpieczenie i przechowanie ciąży na spółdzielni.

h) Z wyjątkiem kredytów inwestycyjnych, wszelkie inne zobowiązania, powstałe do dnia przekazania przedsiębiorstwa, winno zapłacić względnie załatwić likwidujące się Zjednoczenie, tak aby przejmująca spółdzielnia nie była przez wierzycieli pociągana do odpowiedzialności. Zjednoczenie winno również realizować wszelkie wierzytelności przedsiębiorstwa, chociażby one ujawnione zostały już po przekazaniu przedsiębiorstwa. Spółdzielnia przejmująca o ujawnieniu takich wierzytelności ma obowiązek powiadomić likwidatorów.

3. a) Przedsiębiorstwa opuszczone — likwidatorzy przekażą właściwym Okręgowym Urzędom Likwidacyjnym na podstawie protokółów zdawczo-odbiorczych.

b) Okręgowe Urzędy Likwidacyjne wydzierżawią te przedsiębiorstwa spółdzielniom, zawierając z nimi umowy dzierżawy według obowiązujących stawek.

c) Zobowiązania przedsiębiorstwa powstałe przed przekazaniem przedsiębiorstwa Okręgowemu Urzędowi Likwidacyjnemu winny być wykazane w protokóle zdawczo-odbiorczym i bilansie przedsiębiorstwa. Zobowiązania te regulują właściwe Okręgowe Urzędy Likwidacyjne. Podstawą rozliczenia między Okręgowym Urzędem Likwidacyjnym a likwidowanym Zjednoczeniem będą bilanse zamknięcia.

4. Przedsiębiorstwa poniemieckie, położone na Ziemiach Odzyskanych i byłego wolnego Miasta Gdańska, a posiadające zdolność przemiałową do 5 ton na dobę, będą przez likwidatorów Zjednoczenia przekazane władzom administracji ogólnej I instacji. Do przedsiębiorstw tych mają odpowiednio zastosowanie postanowienia § 1 pkt. 2 — e, f, g, h, i § 6 niniejszego zarządzenia.

5. Przekazanie przedsiębiorstwa w myśl pkt. 1, 2, 3 i 4 niniejszego paragrafu nie powoduje wygaśnięcia zawartych umów o pracę; wypływające z tych umów obowiązki likwidowanego Zjednoczenia przechodzą na przejmującą spółdzielnię lub instytucję.

§ 2.

Ustalone w § 1 zasady odpowiednio stosuje się do przedsiębiorstw przekazywanych „Społem" Związkowi Gospodarczemu Spółdzielni R. P., jak również przekazanych już temuż Związkowi na mocy zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 27. I. 1947 r.

§ 3.

W wypadkach, gdy na mocy uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów spółdzielniom wyjątkowo będą przekazywane młyny o zdolności przemiałowej ponad 15 ton na dobę, mają zastosowanie zasady podane wyżej w § 1.

Jeżeli młyn podlegający zgodnie z uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów przekazaniu spółdzielni został w międzyczasie przez likwidatorów przekazany „Społem" Związkowi Gospodarczemu Spółdzielni R. P. — młyn ten z zachowaniem warunków ustalonych wyżej w § 1 zostanie przez „Społem" przekazany spółdzielni bezpośrednio lub też przez właściwe władze likwidacyjne zgodnie z postanowieniami podanymi wyżej w § 1 pkt. 3.

§ 4.

Prowadzone przez likwidowane Zjednoczenie sklepy sprzedaży detalicznej przetworów zbożowych będą przekazane wymienionym w § 1 spółdzielniom z warunkiem, że przy podpisaniu protokółu zdawczo-odbiorczego spółdzielnia przejmująca sklep sprzedaży detalicznej wpłaci na wskazany przez likwidatorów rachunek bieżący Zjednoczenia w Państwowym Banku Rolnym w Warszawie równowartość poczynionych przez Zjednoczenie wkładów inwestycyjnych oraz wartość remanentów towarowych w wysokości ustalonej przez komisję zdawczo-odbiorczą.

§ 5.

Przy przekazywaniu przedsiębiorstwa obowiązuje następujący tryb postępowania:

1. Związek Rewizyjny Spółdzielni R. P. w ciągu miesiąca, licząc od daty wejścia w życie niniejszego zarządzenia, winien przedstawić Ministerstwu Przemysłu i Handlu (Departament Obrotu Ziemiopłodami) uzgodnione ze „Społem" związkiem Gospodarczym Spółdzielni R. P. i Związkiem Samopomocy Chłopskiej wnioski, wskazujące jakim spółdzielniom mają być przekazane w zarząd lub w dzierżawę znajdujące się dotychczas w zarządzie likwidującego się Zjednoczenia przedsiębiorstwa (młyny, piekarnie i sklepy sprzedaży detalicznej), wskazane w § 3 lit. c zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 27 stycznia 1947 r. i w §§ 3 i 4 niniejszego zarządzenia.
2. W razie nieuzgodnienia ze „Społem" lub Związkiem Samopomocy Chłopskiej wniosków w terminie miesięcznym zakreślonym wyżej w § 5 pkt. 1 — Związek Rewizyjny Spółdzielni R. P. winien w tym samym terminie przedłożyć Ministerstwu Przemysłu i Handlu swoje wnioski oraz powody nieuzgodnienia. W tym wypadku o przekazaniu decyduje Ministerstwo Przemysłu i Handlu.
3. Przedsiębiorstwa, co do których nie zostaną w trybie pkt. 1 i 2 złożone wnioski, przekazane zostaną „Społem" Związkowi Gospodarczemu Spółdzielni R. P. w przejściowy zarząd do czasu ustalenia osobnym zarządzeniem właściwej spółdzielni lub innej osoby.
4. Zarządzenia o przekazaniu przedsiębiorstw Ministerstwo Przemysłu i Handlu przesyła likwidatorom.
5. a) Przekazywanie przedsiębiorstw odbędzie się komisyjnie na mocy protokółów zdawczo-odbiorczych. W skład komisji zdawczo-odbiorczych wejdą po jednym przedstawicielu: Ministerstwa Przemysłu i Handlu, likwidującego się Zjednoczenia, właściwej terytorialnie Izby Skarbowej, Związku Rewizyjnego Spółdzielni R. P. i przejmującej spółdzielni; jeżeli spółdzielnią przejmującą jest spółdzielnia „Samopomoc Chłopska" — to w skład komisji wejdzie ponadto przedstawiciel Zarządu Wojewódzkiego Związku Samopomocy Chłopskiej.
   b) W razie przekazywania przedsiębiorstwa „Społem" Związkowi Gospodarczemu Spółdzielni R. P. — komisja zdawczo-odbiorcza składa się po jednym z przedstawicieli Ministerstwa Przemysłu i Handlu, likwidującego się Zjednoczenia i „Społem".
   c) W razie przekazywania, zgodnie z postanowieniami § 1 pkt. 3 a niniejszego zarządzenia, przedsiębiorstwa Okręgowemu Urzędowi Likwidacyjnemu — komisja zdawczo-odbiorcza składa się po jednym z przedstawicieli: Ministerstwa Przemysłu i Handlu, likwidującego się Zjednoczenia i właściwego Okręgowego Urzędu Likwidacyjnego.
6. Szczegółowy tryb postępowania przy przekazywaniu przedsiębiorstw określi instrukcja dla komisji zdawczo-odbiorczych, opracowana przez likwidatorów Zjednoczenia a zatwierdzona przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu (Departament Obrotu Ziemiopłodami).

§ 6.

Likwidacja mienia ruchomego, znajdującego się w Centrali Zjednoczenia, biurach Rejonów Zjednoczenia i w magazynach Zjednoczenia oraz mienia, wskazanego wyżej w § 1 pkt. 2—f i g znajdującego się w przedsiębiorstwach poniemieckich, odbywa się według następujących zasad:

1. Organy Zjednoczenia sporządzają dla każdej placówki oddzielne spisy mienia ruchomego z oznaczeniem czasu i ceny nabycia oraz stopnia zużycia.
2. a) Oszacowania tych przedmiotów w Centrali Zjednoczenia, biurach Rejonów Zjednoczenia i w magazynach Zjednoczenia dokonują komisje szacunkowe, składające się po jednym z przedstawicieli: Ministerstwa Przemysłu i Handlu, likwidowanego Zjednoczenia „Społem" Związku Gospodarczego Spółdzielni R. P. i właściwej terytorjalnie Izby Skarbowej.
   b) Oszacowania mienia ruchomego podlegającego sprzedaży, zgodnie z postanowieniami § 1 pkt. 2 — f i g i § 4 niniejszego zarządzenia, dokonają komisje zdawczo-odbiorcze, przewidziane wyżej w § 5 pkt. 5.
   W przedsiębiorstwach poniemieckich, przekazanych „Społem" Związkowi Gospodarczemu Spółdzielni R. P. na mocy zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 27 stycznia 1947 r. — oszacowania dokonają komisje szacunkowe powołane do oszacowania mienia ruchomego w biurach odnośnych rejonów Zjednoczenia.
   W razie potrzeby komisja szacunkowa może powołać rzeczoznawców.
   c) Jeżeli przedstawiciel Ministerstwa Przemysłu i Handlu nie zgodzi się z ustaleniami większości członków komisji — sprawa zostanie skierowana do Ministerstwa Przemysłu i Handlu (Departament Obrotu Ziemiopłodami), które po zasięgnięciu opinii rzeczoznawców samorządu gospodarczego rozstrzygnie ostatecznie.
3. Pierwszeństwo nabycia mienia Centrali Zjednoczenia, biur Rejonów Zjednoczenia i z magazynów Zjednoczenia przysługiwać będzie „Społem" Związkowi Gospodarczemu Spółdzielni R. P., zaś podlegającego sprzedaży mienia, należącego do przedsiębiorstw poniemieckich — osobie prawnej, przejmującej przedsiębiorstwo („Społem" lub spółdzielnia).
   Prawo pierwszeństwa nabycia wygaśnie, o ile w terminie 14 dni od daty wysłania do „Społem" lub spółdzielni odpisu protokółu oszacowania przez komisję szacunkową „Społem" lub spółdzielnia nie wpłaci należności na rachunek bieżący Zjednoczenia w Państwowym Banku Rolnym w Warszawie.

Γc7ǀc

W odniesieniu do przedsiębiorstw przekazanych „Społem" na mocy zarządzenia Ministra Aprowizacji i Handlu z dnia 27. I. 1947 r., termin ten biegnie od daty otrzymania przez „Społem" wezwania likwidatorów do wpłacenia należności.

4. W wypadku, gdy „Społem" Związek Gospodarczy Spółdzielni R. P. lub spółdzielnia zrezygnuje z przysługującego im prawa pierwszeństwa nabycia przedmiotu majątkowego podlegającego sprzedaży, — przedmiot ten będzie sprzedany w drodze przetargu nieograniczonego.

5. Sprzedaży z przetargu dokona komisja, składająca się z przedstawiciela Ministerstwa Przemysłu i Handlu i 2 przedstawicieli likwidowanego Zjednoczenia, których wyznaczają likwidatorzy Zjednoczenia.

6. Przetarg będzie dokonany w sposób przewidziany instrukcją Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

§ 7.

1. „Społem" i spółdzielnie przejmujące przedsiębiorstwa poniemieckie i opuszczone obowiązane są udzielać likwidatorom Zjednoczenia pomocy w rejestrowaniu i wyjaśnianiu zobowiązań i wierzytelności przedsiębiorstw, które powstały przed dniem przekazania przedsiębiorstwa a ujawnione zostały po dniu przekazania.

2. „Społem" i spółdzielnie przejmujące przedsiębiorstwa obowiązane są na rachunek przedsiębiorstwa i w ramach sprawowanej przez siebie bieżącej administracji udzielić likwidatorom pomocy przez ułatwienia w sporządzaniu bilansów przedsiębiorstwa na dzień przekazania.

§ 8.

Gotówka przejęta przez likwidatorów z przekazanych przedsiębiorstw poniemieckich (§ 1 pkt. 2 — e niniejszego zarządzenia), gotówka uzyskana ze sprzedaży majątku ruchomego, znajdującego się w Centrali Zjednoczenia, w biurach Rejonów Zjednoczenia, w magazynach Zjednoczenia (§ 6 niniejszego zarządzenia) oraz w przedsiębiorstwach poniemieckich (§ 1 pkt. 2 — g niniejszego zarządzenia), jak również ze sprzedaży remanentów towarowych i materiałów w magazynach przekazanych przedsiębiorstw poniemieckich (§ 1 pkt. 2 – f niniejszego zarządzenia) oraz uzyskana zgodnie z postanowieniami § 2 jak również i § 4 niniejszego zarządzenia w związku z przekazaniem sklepów sprzedaży detalicznej — będzie przez likwidatorów Zjednoczenia użyta na pokrycie zobowiązań Zjednoczenia i kosztów likwidacji Zjednoczenia.

Sumy pozostałe po zamknięciu likwidacji winny być przekazane przez likwidatorów na dochód Skarbu Państwa. Wykaz upłynnionych remanentów oraz inwentarzowych urządzeń Zjednoczenia stanowiących mienie poniemieckie, a znajdujących się na obszarze Ziem Odzyskanych i byłego wolnego miasta Gdańska przedstawią likwidatorzy Departamentowi Likwidacyjnemu Ministerstwa Ziem Odzyskanych wraz z wykazem uzyskanych z tego źródła wpływów.

§ 9.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu
(—) H. Minc

Minister Skarbu
(—) K. Dąbrowski

Minister Aprowizacji
w/z (—) Jerzy Grosicki

Minister Ziem Odzyskanych
w/z (—) J. Dubiel

Prezes Centralnego Urzędu Planowania
(—) Cz. Bobrowski

(Przedruk z Monitora Polskiego z dnia 10 lutego 1948 r. Nr 13, poz. 53).

75

OKÓLNIK

z dnia 13 lutego 1948 r.

w sprawie przepisów o gospodarce pieniężnej w oddziałach W. P.

Ministerstwo Obrony Narodowej zarządzeniem z dnia 20 grudnia 1947 r. Nr 1/10329 wprowadziło z dniem 1 stycznia 1948 r. w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu i Biurem Kontroli przy Radzie Państwa „Przepisy o gospodarce pieniężnej w oddziałach":

Przesyłając oddzielnie do wiadomości izb skarbowych po 2 egzemplarze powyższych przepisów Ministerstwo Skarbu zauważa, co następuje:

1. Z uwagi na postanowienia pkt. 18 wspomnianych przepisów kasy urzędów skarbowych winny o otwarciu rachunku bieżącego oddziałowi powiadamiać oprócz oddziału również i wojskowy organ asygnujący, z podaniem numeru rachunku.

2. Osiągane przez oddziały dochody budżetowe z tytułu realizowania należnych od osób i instytucji wojskowych wierzytelności Skarbu Państwa mają być wnoszone do kas urzędów skarbowych na rachunki bieżące i następnie najpóźniej do dnia 11 każdego miesiąca przelewane na otwarte dla sum przechodnich rachunki bieżące właściwych organów asygnujących, które skolei zarządzają przerachowanie sum zgodnie z ich przeznaczeniem.

W analogiczny sposób postępuje oddział z wpływami na wznowienie kredytu, osiągniętymi z tytułów podanych w punkcie 68 przepisów o gospodarce pieniężnej w oddziałach.

Natomiast sumy stanowiące zwroty z przekazanych na rachunek oddziału kredytów niewykorzystanych przez oddział, przelewa oddział wprost na wznowienie kredytów organu asygnującego (pkt. 65 ust. 4 przepisów).

3. Zgodnie z postanowieniami pkt. 24 cytowanych przepisów kasy urzędów skarbowych obowiązane są na przesyłanych codziennie oddziałom dowodach przychodowych, dotyczących wpłat na rachunek bieżący, podawać numery kolejne zapisów księgi sum niebudżetowych.

4. Kasy urzędów skarbowych prowadzą rachunki bieżące jednostek wojskowych bez podziału na subkonta B i NB.

5. W myśl postanowień pkt. 36 omawianych przepisów kaucje, wadia i inne sumy depozytowe w gotówce w walucie krajowej mają być wpłacane na rachunek bieżący oddziału; kaucje i wadia w papierach wartościowych przyjmują oddziały do depozytów rzeczowych.

W związku z tym kasy urzędów skarbowych nie mogą otwierać oddziałom osobnych kont w sumach depozytowych.

6. Jeżeli wartość przyjętych przez oddziały depozytów rzeczowych przekracza 50.000 zł i gdy mają być one przechowywane w oddziale dłużej niż 3 miesiące oddział obowiązany jest zdeponować je w kasie urzędu skarbowego. Składanie i podejmowanie przez oddziały depozytów rzeczowych w kasach urzędów skarbowych odbywa się na zasadach ogólnych z tym, że z powodu odmiennego wzoru prowadzonej przez oddział księgi depozytów rzeczowych kasy urzędów skarbowych potwierdzają złożenie depozytu w przedziałce 12, a wydanie w przedziałce 15 tej księgi oddziału, przyczym przy składaniu zaznaczają w przedziałce 8 numer kolejny księgi kasy urzędu skarbowego.

7. Wedle zarządzenia Ministerstwa Obrony Narodowej z dnia 6 grudnia 1947 r. Nr 1/11:

a) wojskowe organa asygnujące (administrujące dochodami) mają obowiązek od dnia 1 stycznia b. r. prowadzić wedle zasad i wzorów, ustalonych w przepisach rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów państwowych, następujące księgi rachunkowe: księgę kredytów i wydatków budżetowych, księgę dochodów budżetowych, księgę rachunku bieżącego, księgę zaliczek, księgę należności biernych, księgę miesięcznych zestawień obrotów sum niebudżetowych — rachunki bieżące, księgę kontroli blankietów asygnat i czeków i rejestr należności czynnych.

W związku z tym wspomniane organa asygnujące obowiązane są również do sporządzania i uzgadniania z izbami skarbowymi przewidzianych w przepisach sprawozdań względnie wyciągów;

b) wierzytelności Skarbu Państwa, stanowiące dochody budżetowe M. O. N. a wnoszone przez osoby i instytucje niewojskowe, winny być wpłacane bezpośrednio do organu skarbowego na rachunki właściwych wojskowych organów administrujących tymi dochodami.

za Dyrektora Departamentu
M. Zakrzewski

(Znak Min. Sk. D. III. 1530/7/48).

76

OKÓLNIK

z dnia 14 lutego 1948 r.

w sprawie zwrotu nadpłaconych sum z tytułu opłat związanych z zawiadomieniem o prowadzeniu przemysłu i wykonywaniu niektórych zajęć zarobkowych.

W związku z podniesionymi wątpliwościami w zakresie dokonywania zwrotów nadpłat w opłatach, związanych z zawiadomieniem o prowadzeniu przemysłu i wykonywaniu niektórych zajęć zarobkowych, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że zgodnie z postanowieniami § 11 przepisów rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów państwowych, zwroty wspomnianych nadpłat mogą zarządzać tylko władze administracji ogólnej drugiej instancji, do których należy kierować odnośne wnioski osób, uprawnionych do otrzymania nadpłaty.

Przed wysłaniem wniosku urząd skarbowy (rewizyjny) obowiązany jest ustalić czy osoba uprawniona do otrzymania nienależnie wniesionej opłaty posiada zaległości podatkowe lub inne a w danym razie zaległości te komunikuje urzędowi wojewódzkiemu z żądaniem przelania nadpłaty na pokrycie wspomnianych zaległości. Do wniosku urząd dołącza odpis decyzji, wydanej w myśl § 4 ust. 4 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 15 listopada 1947 r. w sprawie opłat, związanych z zawiadomieniem oprowadzeniu przemysłu i wykonywaniu niektórych zajęć zarobkowych (Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 443).

W związku z powyższym zarządzeniem stały się nieaktualne postanowienia cz. II ust. 8 okólnika z dnia 20 listopada 1947 r. Nr D. V. 12365/1/47 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 49, poz. 368) oraz podane w cz. III tego okólnika wyjaśnienie pkt. 2 do § 4 ust. 4 wyżej powołanego rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu.

za Dyrektora Departamentu
M. Zakrzewski

(Znak Min. Sk. D. III. 11990/7/47).

77

OKÓLNIK

z dnia 14 lutego 1948 r.

w sprawie kontroli wynagrodzeń pracowniczych.

Ministerstwo Skarbu podaje izbom skarbowym i urzędom skarbowym (rewizyjnym) do wiadomości i wykorzystania przy kontroli wynagrodzeń pracowniczych, unormowanej instrukcją Ministra Skarbu z dnia 20 lutego 1947 r. — cztery uchwały Rady Ministrów:

I. trzy z dnia 17 października 1947 r., obowiązujące od dnia 1 października 1947 r.

a) o wynagrodzeniach za udział w posiedzeniach Komisji,

b) w sprawie wynagrodzeń za udział w posiedzeniach członków władz nadzorczych w przedsiębiorstwach państwowych,

c) w sprawie postępowania przedstawiciela Państwa w spółkach akcyjnych i w spółkach z ogr. odp. o kapitale w całości państwowym lub mieszanym,

II. oraz jedną uchwałę Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1948 r. o zmianie uchwały Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1946 r. w sprawie kontroli wynagrodzeń pracowniczych, obowiązującą od 1 stycznia 1948 r.

Jednocześnie Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, przypomina i zarządza, co następuje:

1) W związku z uchwałą Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1948 r. uległ zmianie § 3 pkt 1 instrukcji Ministra Skarbu z dnia 20 lutego 1947 r. Począwszy zatem od stycznia b. r. (po raz pierwszy za miesiąc styczeń) obowiązek przedkładania przez pracodawców imiennych wykazów (list) dotyczy tych pracowników, których wynagrodzenie miesięczne przekracza 20.000 zł

2) Z przedkładanych Ministerstwu Skarbu na podstawie § 12 instrukcji protokółów z pozytywnych kontroli wynagrodzeń pracowniczych Ministerstwo niejednokrotnie stwierdziło, że protokóły sporządzane są szablonowo i zbyt ogólnie, co świadczy o nieprzygotowaniu organu kontrolnego do kontroli, w następstwie czego kontrole przeprowadzane są pobieżnie i nie odpowiadają wymogom, przewidzianym w §§ 10 i 11 instrukcji. Równocześnie Ministerstwo Skarbu stwierdziło, że postanowienia § 9 instrukcji nie są w pełni przestrzegane. Nie wszystkie bowiem organa kontrolne, dokonywując kontroli u pracodawców, opłacających podatek od wynagrodzeń, przeprowadzają równocześnie u nich kontrolę prawidłowości potrąceń podatku i sporządzają z tej kontroli odrębny protokół

Wobec powyższego Ministerstwo Skarbu przypomina:

a) że przed przystąpieniem do przeprowadzania kontroli — organa kontrolne winny się należycie do niej przygotować. Powinny zatem uprzednio przeanalizować złożone przez pracodawców imienne wykazy (listy) pracowników (§ 3 pkt 1 instrukcji) oraz dokładnie przestudiować i zapoznać się z przepisami uposażeniowymi, obowiązującymi danego pracodawcę. W tym celu należy dopilnować, aby zarówno wspomniane wykazy, jak i normy, na których opiera się wypłata wynagrodzeń były przez pracodawców w terminie przedłożone oraz w miarę wprowadzenia zmian w tych normach uzupełnione. Materiał ten winien być stosownie do § 7 pkt 2 instrukcji we właściwych teczkach gromadzony i przechowywany; podczas kontroli materiałem tym należy się posługiwać;

b) że zgodnie z powołanymi wyżej §§ 10 i 11 w związku z § 1 pkt 2 instrukcji — przedmiotem kontroli powinno być przede wszystkim badanie wypłaty wynagrodzeń pod kątem legalności t. zn., czy wysokość wypłaconych przez pracodawców wynagrodzeń nie przekracza odpowiednich norm, ustalonych przepisami prawnymi i uchwałami Rady Ministrów, względnie zarządzeniami resortowych Ministrów, wydanymi w wykonaniu przepisów prawnych lub uchwał, układami zbiorowymi pracy itp. (kontrola merytoryczna), poza tym kwestia stosowania przez pracodawców przepisów formalnych, unormowanych instrukcją kontrola formalna). Wszelkie odchylenia, niezgodności, przekrocznia i inne uchybienia stwierdzone w toku kontroli winny być w protokóle obiektywnie, jasno i szczegółowo ujęte i omówione. Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że do uprawnień organów kontrolnych nie należy badanie i kwestionowanie np. zasadności i celowości zwolnień pracowników z pracy przez pracodawcę;

c) o obowiązku stosowania § 9 instrukcji i poleca, aby w przypadkach stwierdzenia nieprawidłowości w zakresie podatku od wynagrodzeń podawać każdorazowo w protokółach z kontroli wynagrodzeń pracowniczych obok wzmianki, iż dokonano odrębnej kontroli pozytywnej prawidłowości potrąceń podatku od wynagrodzeń, również i wynik cyfrowy różnicy w podatku.

3) W czasie kontroli w spółkach, o których mowa w uchwale Rady Ministrów, wyszczególnionej pod lit. c) niniejszego okólnika — organa kontrolne powinny m. in. badać, czy wypłacane wynagrodzenia pracownikom, członkom Zarządu, rad nadzorczych i komisji rewizyjnych spółek odpowiadają normom, ustalonym przez właściwe władze dla analogicznych stanowisk w sektorze państwowym. W razie stwierdzenia, że wysokość wynagrodzeń przekracza dotyczące normy, a stan ten oparty jest na uchwałach władz spółek, tę okoliczność należy kwestionować oraz w protokóle z kontroli podać imię i nazwisko, stanowisko służbowe, władzę przełożoną przedstawiciela Państwa w danej spółce oraz równocześnie zaznaczyć, czy zgodnie z pkt 2 uchwały Rady Ministrów złożył on

sprzeciw w sprawie uchwały zgromadzenia, zarządu, rady nadzorczej, względnie komisji rewizyjnej ustalającej wynagrodzenia w normach wyższych, niż obowiązują dla analogicznych stanowisk w sektorze państwowym, tudzież, czy zawiadomił o tym swoją władzę przełożoną, którą reprezentuje w spółce.

4) Zgodnie z postanowieniami art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 663) z późniejszymi zmianami wstawiane są co roku do preliminarza budżetowego odpowiednie kwoty, które przeznaczone są na nagrody i zapomogi pieniężne dla funkcjonariuszów państwowych. Kwoty na nagrody i zapomogi figurują w §§ 2 preliminarza budżetowego, jako części składowe „Różnych świadczeń osobowych". Kwoty te w zasadzie stanowią 5% wydatków na „Płace" oraz na „Dodatki wyrównawcze". W toku kontroli wynagrodzeń pracowniczych należy zwracać uwagę na to, czy wypłata nagród i zapomóg dokonywana jest w granicach preliminowanych na te cele sum, a w przypadku przekroczenia i stosowania virement pomiędzy paragrafami w obrębie danej części preliminarza budżetowego — kwestionować, jako sprzeczne z ustawą skarbową chyba, że Minister Skarbu udzieli zezwolenia na przeniesienie kredytu. Nadmienia się, że wysokość nagród lub zapomóg nie wchodzi do normy maksymalnej uposażenia w kwocie 25.000 zł miesięcznie, ustalonej uchwałą Rady Ministrów z dnia 27 marca 1947 r. w sprawie górnej granicy uposażeń pracowników publicznych, oraz, że przyznawanie tychże uzależnione jest od swobodnej oceny władzy przełożonej do tego upoważnionej. Wtoku kontroli należy jednak badać, czy w danym zakładzie pracy nie jest stosowana praktyka udzielania nagród lub zapomóg periodycznie i dla większej grupy osób stale co miesiąc względnie co drugi miesiąc powtarzających się, co sprzeczne jest przede wszystkim z charakterem indywidualnym nagród tudzież z polityką plac i stanowi jedną z form podwyżki wynagrodzeń ze szkodą dla pozostałych grup pracowników danego zakładu pracy. Na tym odcinku Min. Sk. zaleca ścisłą współpracę z kontrolerami budżetowymi władz II instancji.

5) Urzędy skarbowe (rewizyjne), przedkładając izbom skarbowym jeden egzemplarz protokółu z pozytywnej kontroli wynagrodzeń powinny jednocześnie powiadamiać izby skarbowe o przesłaniu protokółu władzy przełożonej skontrolowanego pracodawcy z podaniem nazwy władzy, adresu tejże oraz daty i numeru pisma, którym protokół przesłano. Analogicznie postąpią izby skarbowe, przesyłając Ministerstwu otrzymane z urzędów skarbowych (rewizyjnych) protokóły, jak i protokóły z kontroli pozytywnych, dokonanych przez własne organa. Jest to konieczne z uwagi na to, że Ministerstwo Skarbu, celem dopilnowania stosowania przez władze przełożone skontrolowanych pracodawców sankcji, przewidzianych w § 12 instrukcji z powodu przekroczeń, nielegalności, niezgodności i innych usterek stwierdzonych w czasie kontroli — przeprowadza z tymi władzami odpowiednie korespondencje. Zarazem Ministerstwo Skarbu — powołując się na wyjaśnienie, zawarte w ostatnim zdaniu okólnika Nr 79 (według numeracji Dep. V 32/47) z dnia 29 marca 1947 r. Nr D. V. 2526/4/47 — przypomina, że przez „władzę przełożoną danego pracodawcy", o której mowa w cyt. § 12 instrukcji rozumieć należy Centralne Zarządy Przemysłu Państwowego a nie Zjednoczenia. Jak bowiem Ministerstwo Skarbu stwierdziło, protokóły z kontroli przesyłane są niewłaściwym władzom i pod niewłaściwym adresem, co powoduje zbędną korespondencję i wpływa hamująco na tok urzędowania.

6) Wkońcu Ministerstwo Skarbu zarządza, aby przy realizacji planu kontroli uwzględniać w pierwszej linii większe zakłady pracy, a nie mniejsze jednostki, jak to wynika z protokółów pozytywnych kontroli przedkładanych Ministerstwu Skarbu, na co już zwrócono pośrednio uwagę w ust. 3 okólnika z dnia 5 marca 1947 r. Nr D. V. 1879/4/47.

Dyrektor Departamentu
S. Kołakowski

(Znak Min. Sk. Nr D. V. 1354/4/48).

RZECZPOSPOLITA POLSKA
PREZYDIUM RADY MINISTRÓW

Odpis.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 17 października 1947 r.

o wynagrodzeniach za udział w posiedzeniach Komisji.

Rada Ministrów uchwala:

1) Wynagrodzenie, przewidziane w postanowieniach poniższych może być przyznawane wyłącznie członkom Komisji, powołanych w drodze ustaw, rozporządzeń lub zarządzeń naczelnych władz państwowych, o ile wymienione akty prawne przewidują wynagrodzenia członków Komisji. Członkom Komisji powołanych w innym trybie wynagrodzenie za posiedzenie nie może być przyznawane.

2) Pod pojęciem Komisji (bez względu na nazwę: Komitet, Rada, Delegacja, zespół i t. d.) rozumie się organa zespołowe w sektorze państwowym, samorządowym i spółdzielczym z wyjątkiem władz nadzorczych przedsiębiorstw państwowych i spółdzielczych, co do których wydane zostaną odrębne postanowienia.

3) Wysokość wynagrodzenia za udział w posiedzeniu lub w posiedzeniach tej samej Komisji w ciągu doby nie może przekraczać kwoty maksy-

malnej diety dziennej przewidzianej przy podróżach służbowych dla pracowników państwowych. W uzasadnionych przypadkach, uznanych każdorazowo przez władze zwierzchnie, dopuszczalna jest norma wyższa, nie przekraczająca jednak 1.000 zł.

Przewodniczącemu Komisji przysługuje norma 150% wynagrodzenia członków Komisji.

4) W odniesieniu do Komisji już istniejących i powołanych zgodnie z postanowieniem pkt 1, których członkowie pobierają wynagrodzenie mimo, że nie jest ono przewidziane w przepisach, powołujących tę Komisję, dalsze pobieranie wynagrodzeń, określonych w pkt 3, wymaga zgody właściwego ministra w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

5) Uczestnikom Komisji, którzy wyłącznie z tytułu pracy w Komisji otrzymują ryczałtowe wynagrodzenie (okresowe lub jednorazowe) nie przysługuje oddzielne wynagrodzenie za posiedzenia.

6) Zamiejscowi członkowie Komisji otrzymują niezależnie od wynagrodzenia za posiedzenia zwrot kosztów przejazdu i diety oraz należności za noclegi według norm ustalonych dla pracowników państwowych przy podróżach służbowych.

7) Wykonanie niniejszej uchwały porucza się Ministrowi Skarbu oraz zainteresowanym Ministrom.

8) Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem uchwalenia z mocą obowiązującą od dnia 1 października 1947 r.

Prezes Rady Ministrów
(—) Józef Cyrankiewicz

RZECZPOSPOLITA POLSKA
PREZYDIUM RADY MINISTRÓW

Odpis.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW
z dnia 17 października 1947 r.

w sprawie wynagrodzeń za udział w posiedzeniach członków władz nadzorczych w przedsiębiorstwach państwowych.

Rada Ministrów uchwala:

1. W przedsiębiorstwach, podległym poszczególnym działom zarządu państwowego, w których istnieją władze analogiczne do rad nadzorczych i komisji rewizyjnych w rozumieniu prawa handlowego lub inne organy o charakterze nadzorczym bądź kontrolnym — wynagrodzenie za udział w posiedzeniu tych władz nie może przekraczać 1.000 zł a w przypadkach, gdy posiedzenia odbywają się nie częściej niż raz na kwartał — 1.500 zł.

2. Stawka określona w pkt 1 stanowi maksymalne wynagrodzenie za udział w posiedzeniu władzy przedsiębiorstwa bez względu na czas trwania tego posiedzenia w ciągu jednego dnia. O ile w tym samym dniu miały miejsce dwa lub więcej posiedzeń władzy tego samego przedsiębiorstwa, w którym brała udział ta sama osoba, służy jej wynagrodzenie tylko za 1 posiedzenie.

Przewodniczącemu władzy nadzorczej przysługuje norma 150% wynagrodzenia członków władzy.

3. W przypadkach, gdy udział w posiedzeniu związany jest z koniecznością odbycia podróży, członkowi służy, niezależnie od wynagrodzenia za posiedzenie, prawo do zwrotu kosztów podróży i diet oraz należności za noclegi według norm ustalonych dla pracowników państwowych przy podróżach służbowych.

4. Wynagrodzenie za udział w posiedzeniu nie przysługuje osobom, które z tytułu udziału w organie nadzorczym, bądź kontrolnym pełnią czynności w przedsiębiorstwie, za które pobierają zryczałtowane wynagrodzenie.

5. Wykonanie niniejszej uchwały porucza się właściwym Ministrom w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

6. Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem uchwalenia z mocą obowiązującą od dnia 1 października 1947 r.

Prezes Rady Ministrów
(—) Józef Cyrankiewicz

RZECZPOSPOLITA POLSKA
PREZYDIUM RADY MINISTRÓW

Odpis.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW
z dnia 17 października 1947 r.

w sprawie postępowania przedstawiciela Państwa w spółkach akcyjnych i w spółkach z ogr. odp. o kapitale w całości państwowym lub mieszanym.

Celem uregulowania wynagrodzeń pracowników, członków zarządów, rad nadzorczych i komisji rewizyjnych w spółkach akcyjnych i spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, w których reprezentowany jest kapitał państwowy w postaci akcji lub udziałów oraz celem dostosowania tych wynagrodzeń do wynagrodzeń obowiązujących w sektorze państwowym, Rada Ministrów uchwala:

1) Przedstawiciele, reprezentujący kapitał państwowy we władzach spółek akcyjnych i spółek z o. o. (względnie występujący w innym charakterze w imieniu Państwa, jako akcjonariusza czy też

spólnika), biorąc udział w rozpatrywaniu wysokości wynagrodzeń obowiązani są sprzeciwić się wnioskom, określającym je w kwotach wyższych, niż normy wynagrodzeń zatwierdzone przez właściwe władze dla analogicznych stanowisk w sektorze państwowym.

Przez wynagrodzenie rozumie się uposażenia umowne, tantiemy, wynagrodzenia za udział w posiedzeniach władz nadzorczych bądź jakiekolwiek inne, jednorazowe lub periodyczne świadczenia spółki na rzecz jej pracowników, członków zarządów, rad nadzorczych i komisyj rewizyjnych.

W razie powstania wątpliwości odnośnie zastosowania norm, określonych w pkt 1 ust. 1 — rozstrzyga właściwy Minister w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej.

2) W wypadku powzięcia przez zgromadzenie, zarząd, radę nadzorczą względnie komisję rewizyjną uchwały ustalającej wynagrodzenia w normach wyższych, niż określa to pkt 1 przedstawiciel Państwa o którym mowa w pkt 1 ust. 1 złoży do protokółu sprzeciw i zawiadomi o tym swoją władzę przełożoną, którą reprezentuje w spółce.

3) Niezastosowanie się do postanowień wynikających z pkt 1, 2 i 3 przez pozostającego w stosunku służbowym przedstawiciela reprezentującego prawa Państwa jako akcjonariusza względnie wspólnika w spółce akc. i w spółce z o. o. oraz pobieranie przez niego, jako przez członka jakichkolwiek organów wymienionych spółek wynagrodzeń wyższych, niż przewiduje to pkt 1 jest występkiem służbowym, podlegającym ściganiu w trybie postępowania dyscyplinarnego i karnego.

4) Wykonanie niniejszej uchwały porucza się właściwym Ministrom w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

5) Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem uchwalenia z mocą obowiązującą od dnia 1 października 1947 r.

Prezes Rady Ministrów
(—) Józef Cyrankiewicz

RZECZPOSPOLITA POLSKA
PREZYDIUM RADY MINISTRÓW

Odpis.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 13 stycznia 1948 r.

o zmianie uchwały Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1946 r. w sprawie kontroli wynagrodzeń pracowniczych.

Rada Ministrów uchwala:

1. W uchwale Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1946 r. w sprawie kontroli wynagrodzeń pracowniczych w punkcie 5 zmienia się kwotę 15.000 złotych na kwotę 20.000 złotych.

2. Uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1948 r.

Prezes Rady Ministrów
(—) Józef Cyrankiewicz

Nr 18

Poz.	T R E Ś Ć		Data	Znak	OIOs	GB	KS	OSk	OK	B	K	RK	C	ZPP	POD	PW	MOSk	P	EA	A	M	U	Sp	L	R		
74	Ustalenie trybu likwidacji Zjednoczenia Przemysłu Młyńsko-Piekarnianego pod zarządem „Społem".	Z	9 II. 1947 r.																					×			
75	W sprawie przepisów o gospodarce pieniężnej w oddziałach W. P.	O	13 II. 1948 r.	D. III. 1530/7/48								×															
76	Zwrot nadpłaconych sum z tytułu opłat związanych z zawiadomieniem o prowadzeniu przemysłu i wykonywaniu niektórych zajęć zarobkowych.	O	14 II. 1948 r.	D. III. 11990/7/47																					×		
77	Kontrola wynagrodzeń pracowniczych.	O	14 II. 1948 r.	D. V. 1354/4/48																					×		

Objaśnienie znaków:

OrOs — dział organizacyjny i osobowy
GB — „ gospodarczy i budżetowy resortu
KS — „ karny skarbowy
OSk — „ Ochrony Skarbowej
OK — „ obrotu pieniężnego i kredytu
B — „ budżetowy
K — „ finansów i podatków komunalnych
RK — „ rachunkowo-kasowy
C — „ ceł
ZPP — „ zobowiązań i postępowania podatkowego
POD — „ podatków: obrotowego i dochodowego
PW — „ podatku od wynagrodzeń
MOSk — „ podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej
P — „ innych podatków bezpośrednich
EA — „ egzekucji administracyjnej
A — „ akcyz
M — „ monopolów
U — „ ubezpieczeń
Sp — „ spółdzielczości
L — „ likwidacyjny
R — „ różnych
Z — zarządzenie
I — instrukcja
O — okólnik
Ob — obwieszczenie
Uch — uchwała

Cena zł 55

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata: roczna zł 2.400; półroczna zł 1.300; kwartalna zł 700; miesięczna zł 300.

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr I-4428, podając cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, adres oraz okres czasu, którego prenumerata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty. Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca następnego po dokonaniu wpłaty, jednak na okres nie dłuższy niż do końca 1948 r.

Reklamacje z powodu nieotrzymania numeru należy zgłaszać we właściwym Urzędzie pocztowym natychmiast po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacje kierowane do Administracji pozostaną bez odpowiedzi. Pojedyńcze numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Cena ogłoszeń za 1 milimetr szerokości 1 szpalty, wynosi zł 90.

Druk. PWPW. Warszawa, Sanguszki 1.